

НА ТРУДОВОМУ ФРОНТІ— У ПЕРШИХ ЛАВАХ

Прохолодий вересневий ранок. Тисячі харків'ян поспішають на заводи, фабрики, в установи. Починається звичайний трудовий день і на будівництві спортивного комплексу «Вища школа». Сюди, весело перемовляючись, сміючись, сходяться групами чи поодиноки студенти університету. Тут досягають вони ази будівельної науки, доводять, що й на трудовому фронті студенти — у перших лавах.

Здала спортивний комплекс виглядає порожнім і безлюдним, але всередині, на залитому сонцем стадіоні, вирує робота.

Студенти мехмату зміло справляються з обов'язками штуркатурів. Тоненька дівчина у закуреному спецвіці і черевниках, залланих вапном, впевнено розмішує розчин, дві дружки наносять його на стіну. Не віряться, що все це вони роблять уперше. Бригадир Катя Новак розповідає, що її подружки вже звикли до цієї роботи і навіть виконують денні норми раніше строку.

— Робота допомагає нам краще взнати одна одну, — говорить Катя, — адже людина пізнається у труднощах, у вмінні їх долати. Наші дівчата виявилися на висоті.

Кипить робота і в бригаді бетонників. Навколо бетономіша-

лок густою хмарою плаває цементовий пил, на землі стоять каламутні калюжі. Та незважаючи на це, хлопці з механіко-математичного факультету працюють на совість, з повною віддачею. На долонях уже з'явилися перші мозолі — тверді, робітничі, зате важкий лом sluхається студентських рук. Серед кращих викладачів і будівельників називають В. Мусієнка, В. Бутка, І. Жутаєва, М. Білецького, В. Вицька, С. Горощка, М. Зельцана і бригадира В. Коробченка.

Робота на будові, як ви розумієте, не з легких. І не всіх во на приваблює. Тому студенти того ж таки мехмату Вострухін, Іванов і Гіманов вирішили так: будова нікому не діється, а ось останні теплі вересневі дні краще провести у туристському поході. Це ж романтика: вогнище під зоряним небом, гірські стежинки і таке інше... Не очінули пориву «романтиків» викладачі і керівники будівництва. Довелося трійці відкласти похід і попрацювати на будові.

Втім, деяким щастить і тут. Наприклад, Галя Магда непогано відпочиває у південній частині спортивного комплексу, підставляючи свої і без того чорні плечі жаркому сонцю.

Хтось гріється на сонечку, а

більшості жарко від роботи. Замagli спини студентів геолого-географічного вкрилися пилом. Ще б пак! Як і завжди, геологи і географи на найважчій роботі. Дівчата навантажують щабельним носилки, хлопці переносять їх на спортивне ядро. Географи вже закінчують укладання асфальту під покриття бігових доріжок. З комсомольським вогником трудяться В. Долотів, В. Чухно, І. Глуценко з другого курсу, М. Півнів, Л. Шемет, Т. Яременко, Н. Дергаус з третього.

Студенти вже засвоїли, що кожна будівельна професія має свої таємниці і свій особливий словник. Зараз вони вільно вживають такі терміни, як «давай сюди валу», «зайди з торця».

Робота на спорткомплексі наближається до закінчення. На трибунах і в залах закінчуються оздоблювальні роботи, приміщення готові прийняти спортсменів. І в цьому немала заслуга студентів нашого вузу.

Величезний спортивний комплекс, один із кращих у нашій країні, скоро відкрис двері для студентів харківських вузів.

Г. КОНОНЕНКО, наш спецкор.